

A Fővárosi Ítéltábla Rabatin Attila ügyvéd (fél címe 2) által képviselt felperes neve(felperes címe) felperesnek, dr. Basa Szabó Ernő ügyvéd (fél címe 1) által képviselt alperes neve(alperes címe) alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2015. május 22. napján meghozott 70.P.20.276/2014/27. számú ítélete ellen a felperes részéről 28. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 50.000 (Ötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

A le nem rótt 2.500.000 (Kettőmillió-ötszázezer) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú ítéletben megállapított, a fellebbezés körében releváns tényállás szerint a felperes és az alperes korábban házastársak voltak, életközösségük véglegesen és mindenre kiterjedően 2008. december 31-én szakadt meg. A felek házasságát a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság a 6.P.III.24.374/2009/26. számú ítéletével 2010-ben bontotta fel azzal, hogy a felperes és az alperes a bontással kapcsolatos járulékos kérdésekben a bíróság által is jóváhagyott egyezséget kötöttek. Ennek keretében kötelezettséget vállalt az alperes arra, hogy az 1999. január 18-án született gyermekük tartására megfizeti a bérköltség, illetőleg a rendszeres személyi juttatás címén kifizetett összes járandósága 20%-át, alapösszegként 25.000 Ft gyermektartásdíjat. Az egyezség nem tartalmazta az alperesnek a gyermek tartásával kapcsolatos rendkívüli kiadásokhoz történő hozzájárulását.

A bontóper folyamatban léte alatt rendelkeztek a felek a házastársi közös vagyonuk teljes körű megosztásáról is, ügyvéd által ellenjegyzett magánokiratba foglaltan. Erről első ízben 2009. november 2. napján kötöttek megállapodást, miszerint az utolsó közös lakóhelyükön lévő alperes címealatti lakóház ingatlan továbbra is kizárólagosan az alperes tulajdonát képezi. Rögzítették, hogy a felépítményt az életközösség fennállta alatt közösen hozták létre, melyre nézve az alperes kötelezettséget vállalt 8.000.000 forintnak a felperes részére 2009. december 31-ig történő megfizetésére. Ezt követően 2010. február 25. napján, majd 2010. július 8-án is módosították az ingatlannal kapcsolatos korábbi megállapodásukat, melynek keretében 9.000.000 forint megfizetését vállalta az alperes 2011-es teljesítési határidővel, mely szerződéses kötelezettségének eleget tett. A felek vagyontársaságot megosztó megállapodása tartalmazta 2008. július 10-én a felperes, mint adós és az alperes, mint adóstárs által a ... számon a ... Bank Zrt.-től felvett 2.000.000 forint személyi kölcsön és járulékai visszafizetéséről szóló megállapodást is, melynek a bank részére történő kizárólagos teljesítésére a felek belső jogviszonyában az alperes vállalt kötelezettséget.

Az alperes a ... Zrt. munkavállalójaként havi változó összegű jövedelemre tesz szert, az általa vállalt gyermektartásdíj fizetési kötelezettségnek 2012 márciusáig eleget tett, az ezt követő időszakban nem az egyezségnek megfelelően teljesített. Ekkor a felperes tartás elmulasztásának a vétsége miatt

a ... Rendőrkapitánysághoz fordult és 1304/1099/2012.bü. számon kezdeményezett eljárást, mely utóbb megszüntetést nyert. 2012. március 22-én pedig a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróságtól a gyermektartásdíjnak az alperes jövedelméből történő letiltását kérte. 2012. június 22-én Vh.882/2012. szám alatt került sor a letiltó végzés kibocsátására az alperes munkáltatója részére. A határozattal szemben az alperes végrehajtási kifogást, fellebbezést és végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmet is előterjesztett arra hivatkozással, hogy túlfizetésben van. A peres felek között vitát képezett a végrehajtási eljárásban a gyermektartásdíj hátralék mértéke, melyet a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság a 17-es számú végzésével a felperesnek, mint végrehajtást kérőnek a 225.000 Ft-os kérelmével szemben 90.000 Ft-ra korlátozott, a folyamatos gyermektartásdíj végrehajtása mellett.

A ... Banktól felvett 2.000.000 forint összegű személyi hitelt illetően 2012. évben csak 10 havi törlesztőrészlet került megfizetésre, az alperes korábbi vállalásával szemben. 2010. és 2013 júniusa között, számos fizetési felszólítást intézett a bank a felpereshez, illetve telefonon is tájékoztak a fizetési hajlandóságáról. 2013 nyarát követően – miután a felek a későbbi teljesítésre vonatkozó belső megállapodásukat közölték a hitelezővel – további felszólítások nem kerültek kipostázásra a felperes részére. A perbeli kölcsön-ügyletből eredően a felperesi fizetési mulasztásnak a Központi Hitelinformációs Rendszerben (későbbiekben KHR) történő regisztrálására – a hitel-jogviszony felmondása miatt – 2013. június 26-án került sor. Ezen időpontot megelőzően számos más ügyletből kifolyólag is szerepelt már a felperes a nem teljesítő adósok nyilvántartásában. Az alperes – korábbi szerződéses vállalása szerint – 2014. június 30. napján egyenlítette ki a 2.000.000 Ft-os személyi hitellel kapcsolatos teljes tartozást a bank részére.

A felperes a KHR rendszerben mindösszesen 11 tartozásból eredően szerepelt, az un. mulasztások száma 8, mely ügyletek közül, pusztán a ... Bankkal kötött 2008. július 10-iki kölcsönszerződés vonatkozásában tüntet fel a rendszer un. lezárt státuszt.

Évekkel ezelőtt a felperes a ... Biztosító Zrt.-nél üzletkötőként dolgozott, mely munkaviszony a felperes kezdeményezésére közös megegyezéssel 2013 májusában megszüntetésre került. Felperes autoimmun thyreotitis megnevezésű betegségben szenved.

A felperes leszállított, végleges kereseti kérelmében 47.435.427 forint megfizetésére kérte az alperes kötelezését, melyből 6.435.427 forint vagyoni kártérítésre tartott igényt elmaradt jövedelem címén, a további 41.000.000 forintot pedig nem vagyoni kártérítésként érvényesítette az alperessel szemben.

Kereseti kérelmének alátámasztására előadta, hogy az egészsége a házassági bontóper ideje alatt megromlott, pajzsmirigy sorvadás mellett magas vérnyomás és cukorbetegsége is kialakult, mely egészségkárosodása nyilvánvalóan az alperesi jogellenes magatartás hatására, 2012 nyarán rosszabbodott. A kialakult vitás helyzet, továbbá az, hogy az alperes nem fizette a gyermektartásdíjat, és a közös gyermekkel sem képes megfelelő és elvárható kapcsolattartásra, a pszichés állapotában is olyan mértékű romlást idézett elő, melynek következtében a biztosítási üzletkötői munkakörét sem tudta már ellátni. Hivatkozott továbbá az állandó gyógyszeres kezelésére, munkaképesség-csökkenésére, melynek következtében a munkáját is elveszítette. A 6.435.427 forint elmaradt jövedelmet a munkaviszonyának a megszűnése és a perbeli igényérvényesítés közötti időszakban felmerült jövedelemkiesésből kalkulálta, figyelem bevéve a 2013. óta egyéb jogcímen a részére kifizetett különböző ellátások összegét is. Állította, hogy az alperes nem tett eleget a vagyontömeg megosztása körében önként vállalt szerződéses kötelezettségének, amikor a ... Bank részére késve teljesített, mely jogellenes alperesi magatartás ugyancsak az egészségi állapota megromlásához vezetett. Kérte a perben igazságügyi szakértő bevezetését az egészségkárosodásának a vizsgálatára. Perköltséget igényelt az alperestől.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, vitatta annak jogalapját ésösszecszerűségét is. Érdemi ellenkérelmében azzal érvelt, hogy a felperesi kérelem minden alapot nélkülöz, ugyanis a

gyermektartásdíj fizetési kötelezettségének – egy hónapot kivéve – mindig eleget tett, a házasság mielőbbi felbontása érdekében a vagyonszétosztás megosztása során pedig kétségtelenül nagyobb terhet vállalt, mint amit a vonatkozó jogszabályok szükségessé tennének. Ennek keretében az életközösség megszakadása előtt a felperes által felvett és általa elköltött a ...tól igényelt 2.000.000 forintos hitel visszafizetését is vállalta, annak ellenére, hogy ő maga a felvett kölcsönből nem részesült. Hivatkozott arra, hogy a felperes házasságuk fennállása alatt is különböző betegségekkel küzdött, illetve gyakorta indokolatlanul vett igénybe egészségügyi szolgáltatást, pszichés megbetegedései is régóta fennállnak. Akként vélekedett, hogy a közös gyermekkel történő személyes kapcsolata megszakadását ugyancsak a felperes közrehatása okozta. Vitatta, hogy a felperes által hivatkozott kár bekövetkezett volna, hogy ő jogellenes magatartást tanúsított volna, mely okozati összefüggésben állna a felperes egészségi állapotának romlásával.

Az elsőfokú bíróság a ítéletében elutasította felperes keresetét. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 500.000 forint elsőfokú perkoltséget, míg a felperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt 1.500.000 forint kereseti illeték állam által történő viseléséről határozott.

Ítéletét azzal indokolta a Polgári törvénykönyvről szóló 1959. IV. törvény (régi Ptk.) 339. § (1) bekezdésére hivatkozással, hogy a periratokból kétségmentesen megállapítható, hogy az alperes önként tett eleget a felperes felé a gyermektartásdíj fizetési kötelezettségének, melyet egy alkalommal, 2012 márciusában mulasztott el, mely nem vitathatóan jogellenes magatartás, azonban kártérítés alapját nem képezheti. Jelentőséget tulajdonított annak is, hogy a felperes által ennek következtében kezdeményezett végrehajtási eljárásban az általa kért végrehajtási összeg korlátozásra került, így a felperes kizárólagosan saját magának köszönheti a végrehajtási eljárás elhúzódását, mely az alperes terhére nem róható. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása szerint kétségtelen, hogy a ... Bank Zrt.-felé fennálló törlesztés elmaradása megállapítható, ugyanakkor az is egyértelmű volt a perben, hogy a felperes nem pusztán az alperessel közösen, 2008-ban igényelt kölcsönrel kapcsolatban szerepel a Központi Hitelinformációs Rendszerben, hanem további számos ügyletkötésből eredően is nem teljesítő adóssá vált. A KHR. rendszerben történő regisztrálására pedig nem a perben hivatkozott kölcsönszerződésből kifolyólag került sor. Minden alapot nélkülözőnek találta a felperesnek az alperes és a közös még kiskorú gyermek zaklatott kapcsolattartására való hivatkozást, mivel a rosszul alakuló családi kapcsolatok önmagukban jogellenes magatartásként nem értékelhetők, így azok károkozó magatartásként történő figyelembevétele sem lehetséges. Összességében arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felperes a kereseti kérelme jogalapját nem igazolta, ezért az összecszerűség vizsgálata mellőzendő, mint ahogy a felperes által indítványozott, teljesen kétségtelen szakértői bizonyítás is. Megjegyezte továbbá, hogy a gyermektartásdíj hátralék vizsgálatára nem alkalmas fórum a kártérítési per eljárása.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, melyben elsődlegesen az ítélet megváltoztatásával a kereseti kérelmének történő helyt adás keretében 50.000.000 forint tőke és ezen összeg járulékainak, valamint a perkoltségeinek a megfizetésére kérte az alperes kötelezését. Másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének a hatályon kívül helyezését indítványozta a Pp. 252. § (3) bekezdésére figyelemmel, ugyanis – álláspontja szerint – a bizonyítási eljárás olyan nagyfokú megismétlése szükséges, mely meghaladja a másodfokú eljárás kereteit.

Jogorvoslati kérelme indokaként előadta, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás apróbb pontatlanságokat tartalmaz, miszerint a ... Bank Zrt.-vel nem kötöttek részletfizetési megállapodást, a kölcsön visszafizetésére pedig nyilvánvalóan azért került sor az alperes részéről, mivel kézhez vette a jelen perbeli keresetlevelet. Nem vitás ugyanakkor, hogy a perben hivatkozott hitelszerződés felmondásra került, ebből is kitűnik, hogy az alperes nem tett eleget a házassági vagyoni jogi megállapodásban foglalt azon kötelezettségének, hogy a ... Bank-felé a közös tartozást a

megállapodásnak megfelelően fizeti vissza. Fellebbezési álláspontja volt, hogy megfelelően igazolta, miszerint a folyamatosan romló egészségi állapota mellett, korábbi keresete töredékéből kénytelen megélni és finanszírozni a gyermeke iskoláztatását. Összességében arra hivatkozott – megismételve az elsőfokú eljárás során felhozottakat –, hogy a minden kétséget kizáróan megállapítható egészségromlása a 2009-2010-ben folyamatban volt házassági bontóper miatt következett be, valamint a gyermektartásdíj hátralék és az alperes nem szabályszerű teljesítése kapcsán. A tartásdíj hátralék teljes átszámolását, ellenőrzését is kérte, melynek következtében ugyancsak jelentősen megkárosíthatta őt az alperes, mivel nem ellenőrizhető egzakt módon a jövedelme. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásával szemben azzal érvelt, hogy az alperes magatartása késztette arra, hogy újabb és újabb hitelekkel vegyen fel, hogy finanszírozni tudja a megélhetését, és tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az általa felajánlott, a szakértői bizonyításra is kiterjedő bizonyítási indítványát mellőzte az ügyben. Ennek lefolytatását követően került volna a bíróság abba a helyzetbe, hogy kellő és teljes körű képet nyerjen a megromlott egészségi állapotáról, mely kereseti kérelmét nyilvánvalóan alátámasztotta volna.

A felperes a fellebbezési tárgyaláson a kérelmét akként pontosította, hogy 50.000.000 Ft helyett 47.435.427 Ft megfizetésére kéri az alperes kötelezését. Perköltségigénye volt a másodfokú eljárásban.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyására irányult. Mindenekelőtt arra hivatkozott, hogy a felperes perelhúzó magatartása eredményezte a több éves eljárást, a fellebbezési kérelem pedig azért is teljesen alaptalan, mert abban az eljárási szabályokban előírtakkal szemben, magasabb összegben jelölte meg követelését, mint amit keresetében előterjesztett. Ezzel is azt látta igazoltnak, hogy a felperes csupán az ő zaklatására kezdeményezte az eljárást, amivel jelenlegi kiegyensúlyozott családi életét kívánja megzavarni.

Állította, hogy az eljárás során kétségmentesen bebizonyosodott, miszerint a felperesnek kára nem keletkezett, jogellenes magatartás az ő részéről nem valósult meg, felróhatóság hiányában pedig nem lehet alapos a kereset, az okozati összefüggés vizsgálata pedig mindezek miatt szükségtelen. A felperesnek úgy a gyermektartásdíj, mint a személyi hitel, és a kapcsolattartás nem megfelelő voltára hivatkozott előadása megalapozatlan.

Perköltség igényt nyújtott be a másodfokú eljárásban, mellyel az alanyi Áfa-mentes ügyvédi munkadíjának a megállapítását akként kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú perköltség felének megfelelő összeget állapítson meg a részére.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a kereseti kérelem elbírálásához szükséges mértékben feltárta a tényállást, helyesen utalt a kárigény elbírálására irányadó anyagi jogszabályra, melyre figyelemmel a szükséges – egyben az ítélet meghozatalához elégséges – bizonyítást lefolytatta, ezért indokolatlan az 1952. évi III. törvény (későbbiekben Pp.) 252. § (3) bekezdése szerint az elsőfokú bíróság ítéletének a felperes másodlagos fellebbezési kérelme szerinti hatályon kívül helyezése. Az ítéletábra a felperes jogorvoslati kérelmét ezért érdemben bírálta felül.

Az elsőfokú bíróság megfelelően értékelte elsősorban a peres felek által előadottakat, valamint az eljárás során csatolt okirati bizonyítékokat. Nem tévedett, amikor arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felperes az eljárás során nem adott elő olyan releváns tényeket, melyek szükségessé tették volna a Pp. 177 §-a szerint az igazságügyi szakértő bevezetését a perbe, és helyes álláspontot foglalt el, amikor a rendelkezésre álló peradatokat elegendőnek találta az érdemi döntés meghozatalára.

Az elsőfokú bíróság helytálló érdemi döntésének a megváltoztatására nem volt ok, az ítéletábra a

jogi indokolással is maradéktalanul egyetért, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét – annak helyes indokai alapján – a Pp. 254 § (3) bekezdése szerint helybenhagyta.

Az elsőfokú ítéletben foglaltak szükségtelen megismétlése nélkül, a fellebbezésben felhozottak kapcsán pusztán utal arra az ítéletábra, hogy a felperes nem megfelelő jogvédelmi eszközt vett igénybe, amikor peres eljárás keretében kérte az alperes által az elmúlt években fizetett gyermektartásdíj ellenőrzését, elszámolását, az esetleges hátralék figyelembevételét. Törvényi célját tekintve ugyanis a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (Vht.) keretei közé tartozó peren kívüli eljárás az, amely állami kényszer igénybevételével biztosítja a jogerős határozatokban foglalt rendelkezések végrehajtását. A felperes a peradatok szerint a gyermektartásdíj letiltására a Budapesti II. és III. kerületi bíróság előtt 0103. Vh. 882/2012. számon eljárást kezdeményezett, mely – annak megszüntetése hiányában – kizárólagosan alkalmas út az esetleges tartásdíj-hátralék vizsgálatára. Az elsőfokú bíróság a peren kívüli eljárás iratait beszerezte, az abban foglalt rendelkezésekből pedig az ítéletében foglalt okszerű következtetést levonta a felperesi előadás e körben tett vitatható voltáról. Mindenben helyes az az elsőfokú ítéleti érvelés, amely szerint a perben feltárt mértékű alperesi tartásdíjfizetési késedelem kártérítési igény alapját nem képezheti.

Oszlja az ítéletábra az elsőfokú bíróság álláspontját, miszerint a felperes részéről hivatkozott körülmények – a házasság felbontása iránti per, a kapcsolattartás zavara, a gyermektartásdíj fizetésben és a banki tartozásban felmerült, majd rendezett problémák – nem alapozzák meg a kártérítési igény jogalapját, mivel nem állapítható meg az alperes részéről olyan jogellenes magatartás, mellyel okozati összefüggésben a felperes keresetében megjelölt kárát állítja.

Jogellenes magatartás megvalósulása hiányában a károsodás és az okozati összefüggés vizsgálata szükségtelen, így a további bizonyítás indokolatlan.

Mindezek alapján az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta és az alaptalanul fellebbező felperest a Pp. 239. §-a alapján is irányadó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte az alperes jogi képviselővel felmerülő Afa-mentes ügyvédi munkadíjnak a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdésének keretei között megállapított viselésére. Erre nézve az ítéletábra az alperesi képviselő által a másodfokú eljárásban csatolt ellenkérelmet vette figyelembe, valamint az elsőfokú bíróság által is mérlegelési körébe vont azon tény, miszerint a perbeli jogkérdés bonyolultnak nem tekinthető.

A másodfokú eljárásban is peresztes felperes az eljárás során teljes személyes költségmentesség kedvezményben részesült, ezért a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján, az Itv. az 1990. évi XCIII. törvény 46. § (1) bekezdése szerint felmerült 2.500.000 forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Budapest, 2016. március 24.

Dr. Lukács Zsuzsanna s. k.
a tanács elnöke

Kepesné dr. Bekő Borbála s. k.
előadó bíró

Nyíróné dr. Kiss Ildikó s. k.
bíró

A kiadmány hitelül: